

La pilota està a la teulada

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 12 de novembre de 2023

L'acord subscrit aquest dijous passat entre el PSOE i Junts per Catalunya és un ACORD sense més precisions. M'explico. Hi ha dos tipus (almenys) d'acords: els d'accions i els d'intencions. Aquest acord l'única acció efectiva que contempla és la de reunir-se per negociar el que ambdues parts proposen, pel demés tot són intencions encara que siguin bones. Durant la meua vida activa empresarial vaig subscriure diversos acords d'intencions que ambdues parts sempre vam convertir en acords efectius, perquè quan els vam signar teníem intenció d'acomplir-los. Serà aquest el cas de l'acord PSOE-Junts?. Si fem un recorregut històric hem de ser pessimistes. Si ens posem en la situació actual podem albirar algunes esperances, no totes perquè, com el mateix acord reconeix, les discrepàncies són profundes i els interessos no són comuns com sí que sol ser en un acord mercantil entre empreses o persones. Donem un repàs al que diuen alguns punts de l'acord. Ho reproduïxo en castellà per no traïr cap matís.

“(…) Junts considera legítim el resultado i el mandato del referèndum del 1 de octubre, así como la declaración de independència de 27 de octubre de 2017. Por el otro, el PSOE niega toda legalidad y validez al referéndum i a la declaración, y mantiene su rechazo a cualquier acción unilateral”.

“(…), el PSOE i Junts han acordado dotar-se de un mecanismo entre ambas organizaciones, internacional, que tenga las funciones de acompañar, verificar y realitzar seguimiento de todo el proceso de negociación y de los acuerdos entre ambas formacions a los que se llegue.”

Potser aquest és un dels acords més concrets i també importants a què s'ha arribat i que sembla que ha costat

d'aconseguir per Junts. Puigdemont ho ha remarcat en una posterior intervenció. S'ha renunciat al pagament per avançat per introduir el verificador.

“Los contenidos de los acuerdos a negociar a partir de las aspiraciones de la sociedad catalana i de las demandas de sus Instituciones... se agrupan en dos grandes àmbitos permanentes: las de la superación de los déficits y limitaciones de autogobierno y las relativas al reconocimiento nacional de Catalunya.”

Aquest reconeixement nacional de Catalunya em sembla clau si volem seguir el camí cap a la independència o, almenys, cap a l'autodeterminació. Si ho acceptessin se'ls tiraria quasi tota Espanya al damunt, començant per la dreta i el que no és la dreta. Doncs, a veure...

Quan a aquest reconeixement nacional, “Junts propondrà la celebración de un referéndum de autodeterminación sobre el futuro político de Catalunya amparado en el artículo 92 de la Constitución (...) , el PSOE defenderà el amplio desarrollo (...) , de l'Estatut de 2006, (...) ”. El *cepillador* Alfonso Guerra deu estar content amb aquesta intenció del seu partit.

“(...) , Junts propondrà de entrada una modificación de la LOFCA (Llei Orgànica 8/1980 de Finançament de les Comunitats Autònomes) que establezca una cláusula de excepción de Catalunya que reconozca la singularidad en la que se organiza el sistema institucional de la Generalitat y que facilite la cesión del 100% de todos los tributos que se pagan en Catalunya. Y, por su parte, el PSOE apostará por medidas que permitan la autonomia financiera i el acceso al mercado de Catalunya (...) un plan para facilitar y promover el regreso a Catalunya de la sede social de las empresas que cambiaron su ubicación a otros territorios en los últimos años.”

Per una banda es reclama un règim fiscal com el que tenen Euskadi i Navarra, al que el PSOE pretén tirar aigua al vi.

Pel que fa al retorn de les seus socials de les empreses que se les van endur a altres territoris espanyols potser hauran de demanar permís al Borbó, Felip VI, que les va trucar perquè se n'anessin.

Pel que fa a l'enyorada i tan suada Llei d'Amnistia, diu "Esta ley debe influir tanto a los responsables como a los ciudadanos, que antes i después de la consulta de 2014 y del referéndum de 2017, han sido objeto de decisiones o procesos judiciales vinculados a estos eventos (...) , las conclusiones de las comisiones de investigación que se constituirán en la próxima legislatura se tendrán en cuenta en la aplicación de la ley de amnistia en la medida que pudieran derivarse situaciones comprendidas en el concepto *lawfare* o judicialización de la política, con las consecuencias que, en su caso, puedan dar lugar a acciones de responsabilidad o modificaciones legislativas."

Embolica que fa fort! No sé quin personatge de la UE demanava aquests dies conèixer el contingut de la llei d'amnistia. Ja veiem què li podien donar. Com que aquesta llei no s'ha "pagat per endavant" ja veiem què hi ha. Potser així el poder judicial no ha de patir, de moment; perquè quan se'n torni a parlar els saltaran els birrets. Ja hem vist de quin peu calcen.

El que queda més clar d'aquest acord és quan diu: "**La investidura de Pedro Sánchez**, con el voto a favor de todos los diputados de Junts."

I, quelcom que pot donar alguna esperança als escèptics és el darrer paràgraf: "**La estabilidad de la legislatura**, sujeta a los avances y cumplimiento de los acuerdos que resulten de las negociaciones en los dos ámbitos permanentes señalados en el punto segundo." Jo interpreto que es refereix a la frase "(...) se agrupan en dos ámbitos permanentes: las de la superación de los déficits i y limitaciones de autogobierno y las relativas al reconocimiento nacional de Catalunya."

Ara, que cadascú opini. Almenys aquí es parla de negociació i no de diàleg, peó no em negareu que podríem aplicar aquell símil futbolístic: la pilota està a la teulada.